

РЕШЕНИЕ

№ 13301

гр. София, 22.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 157 СЪСТАВ, в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ЗОРНИЦА ИВ. ТОДОРОВА**

при участието на секретаря **КОЯ Н. КРЪСТЕВА**
като разглежда докладваното от **ЗОРНИЦА ИВ. ТОДОРОВА** Гражданско дело № 20211110167570 по описа за 2021 година

Предявен е от ищеца **С. Л. Л.**, ЕГН *****, с адрес: гр. София, ***** срещу **„Електрохолд Продажби” АД**, ЕИК 175133827, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Цариградско шосе“ № 159, бл. Бенч Марк, Бизнес център, отрицателен установителен иск с правно основание **чл.124, ал.1 ГПК, вр. чл.79 ЗЗД** за установяване недължимост на претендирано от ответника вземане за сумата 7591 лв.– представляваща цена на електрическа енергия за периода м.04.2010 г. – м.04.2012 г. и лихва за забава, иск с правно основание **чл.79, ал.1, предл.1 ЗЗД** за осъждане на ответника да възстанови електрозахранването до обект, находящ се в гр.София, ул.“Иван Щерев“ № 33, и иск с правно основание **чл.79, ал.1, предл.3 ЗЗД, вр.чл.82 от ЗЗД** за осъждане на ответника да заплати сумата 5000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди от неправомерно преустановяване снабдяването с електрическа енергия по договор за продажба на електрическа енергия по кл. № 300059360729, търпени в периода 25.11.2011 г. – 19.07.2022 г.

Ищецът **С. Л. Л.** извежда съдебно предявените субективни права при твърденията, че ответникът претендира заплащане на сумата 7591 лв. за електрическа енергия, без да има основание за това, тъй като констативният протокол е съставен неправомерно, в евентуалност вземането е погасено по давност. Твърди, че ответникът преустановил електрозахранването до жилището ѝ на 25.11.2011 г. без основание за това, с което ѝ причинил физически и емоционални страдания, в периода 25.11.2011 г. – 19.07.2022 г., които иска да бъдат обезщетени със сумата 5000 лв. и ответникът да бъде осъден да възстанови електрозахранването.

Ответникът **„Електрохолд Продажби” АД** е подал отговор на исковата молба в

срока по чл. 131 ГПК, с който оспорва исквете по основание и размер при твърдения, че ищецът е страна по договор за доставка на електрическа енергия с клиентски № 300059360729, по който ищецът не е заплатил дължимите суми за цена на електрическа енергия, поради което при предпоставките на чл.123 ЗЕ е преустановено снабдяването с електрическа енергия, което преустановяване е правомерно поради наличието на виновно неизпълнение, а след получаване на исквата молба захранването ще бъде възстановено след заплащане на такса за възстановяване от потребителя. Оспорва иска за недължимост на вземанията с твърдения, че на 29.12.2011 г. за част от процесната сума за периода 23.04.2010 г. – 25.11.2011 г. е сключена спогодба с ищеца, по силата на която е признал вземанията и недопустимо последващото оспорване на предхождащото правно положение, което включва и корекциите на сметки. Относно възражението за изтекла давност оспорва иска при твърдения, че давността не погасява самото материално право за съществуване на вземане за главница в размер 3689.05 лв. и лихва за забава в размер 3677.13 лв. или общо 7366.18 лв. Оспорва иска за заплащане на обезщетение с твърдения, че не носи отговорност за вреди доколкото е преустановил захранването при наличието на предпоставките на чл.123, ал.1 ЗЕ поради виновно неизпълнение, от страна на ищеца на съществуващо задължение и липса на възражение, относно срока и основанията за прекъсване. Оспорва и срока, в който се твърди да са претърпени вредите с твърдения, че захранването е преустановено на 04.04.2012 г., а не на 25.11.2011 г. В евентуалност релевира възражение за погасяване по давност на вземането за плащане на обезщетение.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

По делото не е спорно с оглед твърденията на страните, поради което и този факт е отделен като безспорен между страните с доклада по делото, че между страните е сключен договор за продажба на електрическа енергия по клиентски номер 300059360729. Поради изложеното съдът счита, че е налице валидно облигационно отношение по договор за продажба на електрическа енергия (арг. [чл. 92 ЗЕ](#)), по който ищецът е купувач на такава. В този смисъл той е носител на права и задължения по [Закона за енергетиката](#) (ЗЕ) и по арг. от [чл. 283 ТЗ](#) са обвързани от клаузите на Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на ответника.

По делото е представен констативен протокол 25.11.2011 г., в който е отразено извършването на техническа проверка на електромера, монтиран за отчитане на енергията в обекта на ищеца, която е установила неизправност в средството за търговско измерване, като е констатирано, че пломбата на щита на таблото и пломбата на капачката на клемния блок на електромера са нарушени, прекъсната е ел.връзката между бубини. С еталонен уред е измерена грешка минус 93,13 %. Протоколът е подписан от двама служители на ответника, от ищеца и двама свидетели. Въз основа на констатираната грешка, ответникът е издал корекционни фактури, както следва: Фактура № 0097499246/30.11.2011 г. за 69,59 лв. за ел.енергия за периода 28.08.2011 г. – 31.08.2011 г., Фактура № 0097499253/30.11.2011 г. за 522,41 лв. за ел.енергия за периода 01.09.2011 г. – 30.09.2011 г., Фактура № 0097499257/30.11.2011 г. за 539,92 лв. за ел.енергия за периода 01.10.2011 г. – 31.10.2011 г. и Фактура № *****/30.11.2011 г. за 435,28 лв. за ел.енергия за периода 01.11.2011 г. – 25.11.2011 г.

Представени са и фактури, издадени от ответника за потребената в процесния

имот електрическа енергия за периода 19.04.2011 г. 03.04.2012 г., както и справка за дължимите въз основа на фактурите суми за главница и лихва, от които фактури, тези за периода от 29.05.2011 г. – 26.11.2011 г. и за периода 28.12.2011 г. – 27.04.2012 г. са за реално потребена електрическа енергия.

Между страните е сключено споразумение от 29.12.2011 г., с което ищецът е признал задължението си за доставена електрическа енергия в имота в размер на 2898,93 лв. главница за периода 23.04.2010 г. до 25.11.2011 г. и са се договорили за разсрочването му.

Представени са и общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия и за използване на електроразпределителните мрежи на ответника, както и сертификат за публикуването им в ежедневник.

Видно от представените приемо-предавателен протокол от 31.03.2017 г., Заповед № CD-ORD-1610/28.03.2017 г., потвърждение за унищожаване на архивни документи и акт за унищожаване на архивни документи с изтекъл срок за съхранение, се установява, че констативните протоколи, съставяни в периода 2005 – 2011 г. са унищожени поради изтекъл срок за съхранение.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

При предявен отрицателен установителен иск, в тежест на ответника по делото е да установи при условията на пълно и главно доказване предпоставките за възникване на претендираното от него вземане, а именно: да докаже съществуване на валидно облигационно правоотношение по договор за продажба на електрическа енергия през процесния период с ищеца, по който за процесния период е доставяна електрическа енергия; наличието на право на корекция за ответника – обстоятелства по извършена манипулация на схема на свързване на СТИ, резултат от която е неизмерване на електрическа енергия; както и законосъобразното извършване на корекционната процедура – размерът на сумата да съответства на установения в закона механизъм и е по утвърдени от КЕВР цени или реално доставена енергия в периода на корекцията. В доказателствена тежест на ищеца е да установи правния си интерес от предявения иск.

Видно от представените по делото писмени доказателства, ответникът претендира вземане по процесния клиентски номер в общ размер на 3689,05 лв. главница за доставена електрическа енергия за периода 29.05.2011 г. – 09.04.2012 г. и лихва за забава в размер на 3677,13 лв. за периода 16.07.2011 г. – 05.09.2022 г. Част от претендираните суми са за реално извършена доставка на електрическа енергия – сумата от 2121,85 лв., а друга част - 1567,20 лв. са дължими на основание проведена корекционна процедура.

Съдът намира, че извън релевираното възражение за давност, което касае цялото оспорено вземане, спорът между страните се концентрира върху начислените от

проведена корекционна процедура суми за доставена електрическа енергия, за които са издадени Фактура № 0097499246/30.11.2011 г. за 69,59 лв. за ел.енергия за периода 28.08.2011 г. – 31.08.2011 г., Фактура № 0097499253/30.11.2011 г. за 522,41 лв. за ел.енергия за периода 01.09.2011 г. – 30.09.2011 г., Фактура № 0097499257/30.11.2011 г. за 539,92 лв. за ел.енергия за периода 01.10.2011 г. – 31.10.2011 г. и Фактура № *****/30.11.2011 г. за 435,28 лв. за ел.енергия за периода 01.11.2011 г. – 25.11.2011 г. В исковата молба ищецът е оспорил представения по делото протокол за извършена проверка, в който е констатирана твърдяната от ответника манипулация, поради което в тежест на ответника е разпределено да докаже всички обстоятелства, свързани с осъществената проверка, както и законосъобразно проведена корекционна процедура. В настоящия случай корекционната процедура е извършена по реда на обнародваните в Държавен вестник, бр. 38 от 11.05.2007 г., отменени към настоящия момент ПИКЕЕ, съгласно чл. 45, ал. 1 на които когато при проверка на измервателната система се установи грешка над допустимата съгласно Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол и приложението и не е известно кога се е появила установената грешка, отчетеното количество електрическа енергия се определя съгласно процедура, предвидена в договора за покупко-продажба на електрическа енергия. В чл. 24 и сл. от общите условия е предвидена процедура за извършване на корекцията. По делото обаче не са ангажирани доказателства, от които да се установи извършена манипулация по отношение на проверения електромер, както и отразеното в констативния протокол регистрирано отклонение в отчитаната електрическа енергия минус 93,13 %, въз основа на което отклонение ответникът е издал коригиращите фактури. Представеният по делото протокол, който е оспорен от ищеца, не установява по несъмнен начин възникналото право за извършване на корекционна процедура от страна на ответника, и от друга страна, не са ангажирани доказателства дали начисленото количество електрическа енергия по извършената корекционна процедура е съобразено с установения от закона механизъм и по утвърдени от КЕВР цени. Ето защо, съдът намира, че претендираните от ответника суми по Фактура № 0097499246/30.11.2011 г. за 69,59 лв. за ел.енергия за периода 28.08.2011 г. – 31.08.2011 г., Фактура № 0097499253/30.11.2011 г. за 522,41 лв. за ел.енергия за периода 01.09.2011 г. – 30.09.2011 г., Фактура № 0097499257/30.11.2011 г. за 539,92 лв. за ел.енергия за периода 01.10.2011 г. – 31.10.2011 г. и Фактура № *****/30.11.2011 г. за 435,28 лв. за доставена електрическа енергия за периода 01.11.2011 г. – 25.11.2011 г., в общ размер на 1567,20 лв. са недължими.

По отношение на останалата претендирана от ответника суми, съдът намира, че същата е за реално потребена електрическа енергия, за част от която е налице признание за дължимостта ѝ от страна на ищеца с подписаното споразумение, а за другата част са представени фактури, неоспорени от ищеца, а дължимостта е оспорена от ищеца единствено с доводи за погасяването ѝ по давност. Действително с

подписаното на 29.12.2011 г. споразумение ищецът е признал дължимостта на сумата от 2898,93 лв. главница за доставена ел.енергия за периода от 23.04.2010 г. до 25.11.2011 г. и с признанието по арт. от чл. 116, б. „а“ давността е прекъсната, но съгласно чл. 117 от ЗЗД от прекъсването на давността започва да тече нова давност. Следователно от 29.12.2011 г. за вземането в размер на 2898,93 лв., представляващо цената на потребена електрическа енергия за периода 23.04.2010 г. до 25.11.2011 г. е започнала да тече нова давност. По отношение на вземанията за периода след 28.12.2012 г. давността тече от датата на настъпване на падежа по всяка една от издадените фактури.

Съгласно задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 3/18.05.2012 г. по тълк. дело № 3/2011 г. на ВКС, ОСГТК, задълженията на потребителите на предоставяните от електроснабдителните дружества стоки и услуги са за изпълнение на повтарящи се парични задължения, имащи единен правопораждащ факт – договор, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите им са изначално определяеми, независимо от това дали отделните плащания са с еднакъв или различен размер, поради което същите се погасяват с изтичането на тригодишен давностен срок – арт. чл. 111, б. „в“ ЗЗД, както и лихвите за забава. В случая най-късно настъпилият падеж на претендираните суми е 27.04.2012 г. за дължимата сума по фактура № 106166165/09.04.2012 г., като три годишния давностен срок е изтекъл на 27.04.2015 г. Следователно всички вземания на ответника, възникнали преди 27.04.2015 г. са погасени по давност.

Казаното по-горе се отнася и до дължимостта на начислените лихви, които според представените доказателства са в размер 3677,13 лв., доколкото при недължимост на главното вземане, недължими се явяват и начислените лихви.

Предвид изложеното, предявеният отрицателен установителен иск се явява изцяло основателен, поради което следва да бъде уважен.

По предявения иск за осъждане на ответника да възстанови електрозахранването до обект, находящ се в гр.София, ул.“Иван Щерев“ № 33, съдът намира следното:

Съгласно чл. 123, ал. 1 от ЗЕ доставчиците от последна инстанция, общественият доставчик, крайните снабдители, производителите и търговците на електрическа енергия имат право да преустановят временно снабдяването с електрическа енергия на крайните клиенти при неизпълнение на задължения по договора за продажба на електрическа енергия, включително при неизпълнение на задължението за своевременно заплащане на всички дължими суми във връзка със снабдяването с електрическа енергия. В чл. 124 от ЗЕ е предвидено, че енергийното предприятие възстановява снабдяването и/или присъединяването на клиентите след отстраняване на причините, довели до преустановяването им. Предвид уважаването на главния иск за недължимост на претендираните от ответника суми, неплащането на които е

послужило като основание за преустановяване на електрозахранването в имота на ищеца, то основанието за това отпада и електрозахранването подлежи на възстановяване. От друга страна, съдът взе предвид, че в случаите, когато потребителят не е възразил срещу основанието и размера на търсените суми пред доставчика, но е предявил иск за оспорване на вземането за електроенергия или е подал възражение в производството по реда на [чл. 410 ГПК](#), инициирано от доставчика ([чл. 107 ЗЕ](#)), то вземането не е безспорно, поради което доставчикът няма право да прекъсва електрозахранването, а ако то вече е прекъснато е длъжен незабавно да го възстанови (в този смисъл е Решение № 303 от 29.01.2019 г. на ВКС по гр. д. № 4081/2017 г. на IV г. о., ГК). Поради всичко изложено съдът намира, че са налице предпоставките за уважаването на предявения иск за възстановяване на електрозахранването в имота на ищеца.

Уважаването на предявения иск с правно основание чл.79, ал.1, предл.3 ЗЗД, вр.чл.82 от ЗЗД предполага доказването на неправомерно преустановяване на електрозахранването от страна на ответното дружество. Както беше посочено по-горе разпоредбата на чл. 123, ал. 1 от ЗЕ дава право на доставчиците да преустановят временно снабдяването с енергия на крайните клиенти при неизпълнение на задълженията за своевременно заплащане на всички дължими суми във връзка със снабдяването с електрическа енергия. Когато е установено, че потребителите нямат неизпълнено задължение за заплащане на дължими суми във връзка със снабдяването с електрическа енергия, т.е. са изправна страна по договора и въпреки това доставчикът е преустановил снабдяването с нея, поведението на последния трябва да бъде оценено като виновно по смисъла на приетите от страните Общи условия и той да понесе отговорност за неизпълнение на задължението си за пренос на енергия до крайния потребител. Съгласно ТР № 4 от 29.1.2013 г по т. д. № 4/12 г на ОСГТК на ВКС прекъсването на снабдяването с електроенергия в нарушение на предпоставките, предвидени в чл. 122- чл. 124 ЗЕ и в Общите условия е неизпълнение на договора, снабдяването с електроенергия е определено в закона като услуга в обществен интерес и доставката се осъществява по силата на договор. Определящото за отговорността е, че потребителите са останали без електрическа енергия по вина на доставчика. Съгласно чл. 124 ЗЕ (ред. в сила от 17.7.2012 г.) енергийното предприятие възстановява снабдяването след отстраняване на причините, довели до преустановяването му. Ответникът е уредил продажбата на електрическа енергия с Общи условия, одобрени от ДКЕВР с решение № 0 У-059 от 7.11.2007 г изменени и допълнени с решение № 0 У-03 от 26.4.2010 г на ДКЕВР. Съгласно разпоредбата на чл. 42, ал. 1 от същите продавачът има право да прекъсне снабдяването с електрическа енергия в случай, че потребителят не изпълни, което и да е свое задължение съгласно тези общи условия. Потребителят има право да подаде писмено възражение пред продавача относно срока и основанието за прекъсването, като възражението спира

прекъсването на снабдяването до приключване на проверката. Възражението се разглежда не по-късно от 7 дни от подаването, като потребителят бива уведомен писмено за резултата- чл. 43. След отстраняване на причините за прекъсването и когато потребителят е компенсирал разходите за прекъсването по негова вина, продавачът възстановява снабдяването- чл. 46, ал. 1 ОУ на ЧЕЗ.

Предвид изложеното и като съобрази, че към момента на преустановяване на електрозахранването през 2012 г., ищецът е имал непогасени задължения по фактури за реално потребена електрическа енергия, то ответникът правомерно е преустановил електрозахранването. Следователно липсва противоправност в действията на ответника, поради което същият не отговаря за претендираните от ищеца вреди и искът следва да бъде отхвърлен.

С оглед изхода на спора право на разноски имат и двете страни. Ищецът е направил не е направил искане в тази насока, поради което съдът не дължи произнасяне.

Ответникът също има право разноски, съобразно отхвърлената част на предявените искове. Същият е направил своевременно искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, определено от съда в размер на 150 лева съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащане на правната помощ, при съобразяване извършените действия, материалния интерес, фактическата и правна сложност на делото. От тях съобразно отхвърлената част на иските (1 към 3) следва да се присъди съответна част, а именно сумата от 50 лв.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от ищеца **С. Л. Л.**, ЕГН *****, с адрес: гр. София, ***** срещу „Електрохолд Продажби” АД, ЕИК 175133827, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Цариградско шосе“ № 159, бл. Бенч Марк, Бизнес център, отрицателен установителен иск с правно основание **чл.124, ал.1 ГПК, вр. чл.79 ЗЗД, че С. Л. Л., ЕГН ***** НЕ ДЪЛЖИ НА „Електрохолд Продажби” АД, ЕИК 175133827, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Цариградско шосе“ № 159, бл. Бенч Марк, Бизнес център сумата 7591 лв., представляваща цена на електрическа енергия за периода м.04.2010 г. – м.04.2012 г. и лихва за забава.**

ОСЪЖДА „Електрохолд Продажби” АД, ЕИК 175133827, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Цариградско шосе“ № 159, бл. Бенч Марк, Бизнес център да възстанови електрозахранването в имот, находящ се в гр. София, ул. „Иван Щерев“ № 23, за който е открита клиентска партида № 300059360729.

ОТХВЪРЛЯ предявения от ищеца **С. Л. Л.**, ЕГН *****, с адрес: гр. София, ***** срещу „Електрохолд Продажби” АД, ЕИК 175133827, със седалище и

адрес на управление: гр. София, бул. „Цариградско шосе“ № 159, бл. Бенч Марк, Бизнес център, иск с правно основание **чл.79, ал.1, предл.3 ЗЗД, вр.чл.82 от ЗЗД** за осъждане на ответника да заплати сумата 5000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди от неправомерно преустановяване снабдяването с електрическа енергия по договор за продажба на електрическа енергия по кл. № 300059360729, търпени в периода 25.11.2011 г. – 19.07.2022 г., като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА „С. Л. Л., ЕГН ***, с адрес: гр. София, ***** ДА ЗАПЛАТИ НА „Електрохолд Продажби” АД, ЕИК 175133827, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Цариградско шосе“ № 159, бл. Бенч Марк, Бизнес център , на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата 50 лв. разноси в производството за юрисконсултско възнаграждение.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____